



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	6.Kf.700.377/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe.) (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (16. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 14.K.700.3852025/15. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. október 1. napjától 2024. december 31. napjáig (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes helységi Rendőrkapitánysága állományában balesethelyszínelő beosztásban teljesített szolgálatot. A perbeli időszakban balesethelyszínelő beosztása mellett rendszeresen végzett sebességellenőrzési feladatokat, traffipaxot kezelt, ellátta az ehhez kapcsolódó leállításokat, közigazgatási bírságolást végzett, közlekedési akciókban vett részt, továbbá általános közlekedésrendészeti feladatokat látott el. A fentiekén túl részt vett forgalomellenőrzési feladatokban, ellenőrzési ellenőrzéseket folytatott le, rendezvényeket biztosított, gépkocsizó járőrszolgálatot és küldéseket teljesített, más rendőrkapitányság illetékességi területén is látott el helyszíneléseket és egyéb szolgálati feladatokat. Szolgálati panaszát – amelyben a perbeli időszakra a többletfeladatok ellátásáért a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő mértékű megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetését kérte – az alperes vezetője a határozatszám 1 Szü. számú határozatával – megalapozatlanságra hivatkozással – elutasította.

[2] A felperes a 2022. szeptember 30. napjáig terjedő időszakra már érvényesített megbízási díj igényt. A Miskolci Törvényszék az 1. K.701.397/2022/13. számú ítéletével keresetének helyt adott és az illetményalap 100 %-os mértékének megfelelő megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Az alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.373/2023/5.számú ítélete az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A pontosítottkereset és a védírat

[3] A felperes a pontosított keresetében a perbeli időszakra 1.043.550 forint megbízási díj és annak 2023. november 16. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését, a közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett más bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT 34.) ORFK utasítást (továbbiakban: ORFK utasítás), a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdését jelölte meg.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és összecszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.043.550 forint megbízási díjat és annak 2023. november 16. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamatát. Ítéletét a Hszt. 2. § 25. pont, 13.§ (1) bekezdés, 71. § (1)-(5) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletére, a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdésére, az ORFK utasítás 2. pont m) alpontjára és III-XII. pontjára alapította.

[6] A perben azt vizsgálta, hogy a felperes megbízási díjra való jogosultsága fennállt-e, azaz, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatellátás a felperes oldalán megvalósult-e. Kiemelte, hogy a jogvita eldöntésének egyik alapkérdése az volt, hogy a felperes által megjelölt feladatok elvégzésére tekintettel – figyelemmel a munkaköri leírásban foglaltakra is – díjazás megilleti-e, ezzel összefüggésben vizsgálta azt is, hogy a felperes által végzett feladatok baleseti helyszínelő vagy más beosztásba tartoztak-e. A felperes által csatolt kimutatás, perbeli előadása és tanúl előljáró tanúvallomása alapján megállapította, hogy a felperes a teljes perbeli időszakban rendszeresen visszatérően, gyakorlatilag minden szolgálatában végzett sebességellenőrzési feladatokat, többször járt el a perbeli időszakban a helységi Rendőrkapitányság illetékességi területén kívül is. A helyszínelőknak a szolgálataik nagyobb részében kellett sebességet mérniük.

[7] Kiemelte, hogy a rendőrség esetében töretlen a bírói gyakorlat, hogy csak azokat a beosztásokat kell figyelembe venni, melyeket az irányadó jogszabályok lehetővé tesznek. A 30/2015. BMr. határozza meg az alperesnél betölthető munkaköröket, a 2. számú melléklet felsorolja a helyi szerveknél, hogy létezik járőr és helyszínelő. Mindennek azért van jelentősége, mert egy beosztáshoz csak az ahhoz szorosan kapcsolódó munkaköri feladatokat lehet előírni egyoldalúan a munkáltatónak. A munkakör kibővítése, abban a feladatok meghatározása nem eredményezheti azt, hogy a felperes több beosztáshoz tartozó feladatokat lásson el díjazás nélkül. Abban az esetben, ha a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatellátás valósul meg, a többletfeladatokat ellátó személyt díjazás illeti meg (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[8] Megállapította, hogy a felperes a baleseti helyszínelő beosztásához képest a perbeli időszakban folyamatosan a beosztásához nem tartozó közlekedésrendészeti feladatot látott el, többletfeladatként, amely a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megalapozta a felperes megbízási díjra való jogosultságát. Rögzítette, hogy a ténylegesen jelentős többletmunka alapján a Hszt. módosítással érintett második, 2023. február 1. napjától 2024. december 31. napjáig terjedő időszaka kapcsán is teljesült a megbízási díj valamennyi konjunktív törvényi feltétele. Az alperes Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjára való hivatkozását nem tartotta alaposnak, mivel a megbízási díj Hszt. 71. §-ában meghatározott feltételeit nem írja felül, amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, akkor annak ellentételezésére jogosult.

[9] Az összecszerűség körében az illetményalap 100 % -ában meghatározott megbízási díjigényt alaposnak találta, kifejtette, hogy a felperes folyamatosan többletmunkát látott el, nem a saját beosztásába tartozó feladatokat is végzett, lényegében valamennyi szolgálata tekintetében, szolgálati idejének több, mint a felét kitevő időben. A perben beszerzett bizonyítékok alapján megállapítható volt, hogy a felperesnek a saját munkaköri feladatain túl, rendszeresen, a munkaidejének jelentős részét kitevő, a munkakörébe nem tartozó feladatokat kellett ellátnia.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[10] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte. Jogszabálysértésként hivatkozott a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdése, 45. §-a, a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdése, az ORFK utasítás 2. pont m) alpontja rendelkezéseinek megsértésére. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást és a per elbírálása szempontjából irányadó jogszabályi rendelkezéseket helyesen állapította meg, de azokból téves következtetésekre jutott, így döntése jogszabálysértő.

[11] Az elsőfokú bíróság tévesen és jogszabálysértő módon állapította meg, hogy a felperes helyszínelő beosztásába a közlekedésrendészeti feladatok nem tartozhatnak, így azok megbízási díj alapját képezhetik. Ezzel szemben az ORFK utasítás 2. pont m) alpontjában egyértelműen szerepel, hogy az utasítás alkalmazásában helyszínelő alatt a helyszínelő, helyszínelő és balesetvizsgáló, technikus beosztást betöltő, illetve vizsgáló beosztásba kinevezett vagy ilyen beosztásból fakadó feladatokra átrendelt személyt is érteni kell, vagyis nem kizárólag a helyszínelő beosztást betöltő személyek feladatait tartalmazza. A felsorolt feladatok között lehetnek olyanok, amelyek a Járőrszabályzatban is megtalálhatóak, ez azonban nem jelenti azt, hogy azok csak járőr által ellátható feladatok lennének, vagy hogy a felperes járőr beosztásba tartozó feladatokat látott volna el. A törvényszék azzal, hogy a felperes munkaköri leírásában szereplő feladatokat más beosztásba tartozónak minősíti, valamint megállapítja, hogy mi képezheti a helyszínelő beosztást betöltő felperes munkaköri feladatait, jogszabálysértő módon csorbítja a munkáltató alperesnek azt a jogát, hogy felperes munkaköri leírásának elemeit az adott munkakör keretei között egyoldalúan meghatározza.

[12] Az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjába ütközően állapította meg, hogy a felperesi feladatellátás többletdíjazásra jogosít. A hivatkozott jogszabályhely a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátását írja elő a megbízási díjra való jogosultság szempontjából.

[13] A törvényszék a Hszt. 71. §-ának illetve 101-102. §-ainak 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezései téves értelmezésével jogszabálysértő módon állapította meg továbbá, hogy a felperes esetében a Hszt. módosítással érintett, 2023. február 1. napjától 2024. december 31. napjáig terjedő időszak kapcsán is teljesül a megbízási díj valamennyi konjunktív törvényi feltétele. Figyelmen kívül hagyta, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja rendelkezik arról, hogy a hivatásos állomány tagja a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. A Hszt. 71. § (1) bekezdésében írtak alapján a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható az ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátásával, a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy, helyettesítésével, vagy a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Utóbbi esetben a Hszt. 71. § (3) bekezdésében foglaltak alapján külön díjazásra csak akkor jogosult, ha a többletfeladat ellátásával jelentős többletmunkát végez és a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörrel való megbízása nem eseti jellegű. A

módosult jogszabályhelyeket együttesen, egymással összhangban kell figyelembe venni és alkalmazni.

[14] Téves a többletdíjazásra nem jogosító többletfeladatnak az általános, leszűkített törvényszéki értelmezése. A feltételek fennállása esetén a jogszabályhely kifejezetten, egyértelműen tartalmazza a feladat bármilyen ellentételezés nélkül történő ellátásának kötelezettségét. Az elsőfokú bíróság az összegaszerűség körében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésébe és a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdésébe ütközően állapította meg, hogy a felperes többletfeladatokat látott el, amelyre figyelemmel a rendvédelmi illetményalap 100%-áig terjedő mértékű többletdíjazásra jogosult. Abban az esetben, ha megállapítást nyerne, hogy a felperes egyébként a munkaköri leírásában rögzített feladatai ellátásáért megbízási díjra lenne jogosult – az a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott minimum mértéket, a rendvédelmi illetményalap 50%-áig terjedő mértékű díjazást nem haladhatja meg,

[15] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.198/2022/4. és 4.Kf.700.031/2024/4. számú ítéleteire, illetőleg a Kúria Kf.III.45.083/2022/5. számú ítéletére.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[16] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[17] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem keretei között - a fellebbezésben felhozott indokokat alapul véve - bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a jogvita elbírálásának alapjául szolgáló tényállást nem vitatta, a marasztalási összeg mértékét és az arra vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, eljárásjogi jogszabálysértést nem jelölt meg, kizárólag az ítélet - jogalapra és összegaszerűségre vonatkozó - anyagi jogi álláspontjának felülbírálatát kérte a másodfokú bíróságtól.

[18] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, mivel az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a felperes beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem nyert alátámasztást. A felek eltérő jogértelmezéséből fakadó vitás kérdések értelmezését azonban a Hszt. módosítása előtti időszak tekintetében a Kúria már elvégezte, amit a Fővárosi Ítéltábla is irányadónak tekintett, attól eltérni nem kívánt.

[19] A hivatásos állomány tagjának többlettevékenységéért járó megbízási díj jogalapja körében a kiforrott ítélkezési gyakorlat szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati beosztáson kívüli tevékenység bír jelentőséggel (Kúria

Kfv.VII.37.642/2020/5). Ezen jogszabályi rendelkezésben meghatározott kritériumok konjunktívák, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezési beosztáshoz tartozó feladatkört lát el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül (Kf.III.45.110/2022/4.), amelyért megbízási díj jár.

[20] A bírói gyakorlat egységes abban, hogy a hivatásos állomány tagjának beosztásához igazodóan kell meghatározni a munkaköri leírásban ténylegesen végezhető feladatokat, ami nem fedhet le több, másik beosztást. Az ORFK utasítás kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, amelyet a munkáltató nem bővíthet korlátlanul; az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a sebességellenőrzés, forgalomellenőrzés, egyéb (járőr jellegű) feladatok egyértelműen nem tartoztak a felperes beosztásába, mert ez a tevékenység a baleseti helyszínelői munkától - minőségét és az ahhoz társuló felelősséget tekintve is - eltérő munkafeladat végrehajtását jelenti. A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekint egy másik munkakör - akár átmeneti, akár tartós - feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[21] A Kúria a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja értelmezése során a hasonló tényállású ügyekben több határozatában (Mfv.I.10.751/2016/4. – BHGY K-MJ-2017-1, Kf.III.45.090/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-752) kifejtette, hogy a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó, hogy az alperesnek az a joga, hogy a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgáltatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[22] A Kúria több határozatában kifejtette, hogy a munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át, rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgáltatásnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (BH2018. 259.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölé rendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik. (Kfv.VII.37.193/2020/8. – BHGY K-KJ-2020-246, Kf.VII.39.246/2020/4. – BHGY K-KJ-2020-469).

[23] Ahogyan arra az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott, a hivatásos állomány tagjának a szolgálatteljesítése során a munkaköri leírásban rögzített és a munkáltató rendelkezése alapján a beosztáshoz tartozó, illetve a munkaköri leírásban konkrétan nem nevesített feladatokat is végre kell hajtania, a beosztáshoz nem tartozó feladatkör ellátása azonban többletszolgáltatnak minősül, amelyért - amennyiben az az adott szolgálati beosztáshoz nem tartozó rendszeresen elvégzett további tevékenység - a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., BH2018. 259., Mfv.I.10.751/2016/4. számú határozatok). A munkáltató utasítási joga az alperesi állásponttal szemben nem korlátlan, ezért csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely annak keretei közé tartozik. Egy másik munkakör - akár átmeneti, akár tartós ellátása - nem tekinthető az adott munkakör részének (Kfv.VII.37.193/2020/8., Kf.VII.39.246/2020/4., Kf.VIII.39.804/2021/4. számú kúriai határozatok).

[24] Alapítvánnyal érvelt az alperes azzal, hogy a felperes a baleseti helyszínélői beosztásán kívüli sebességellenőrzési és egyéb járőr ellegű feladatok teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. A 60/2010. ORFK utasítás kógens módon meghatározta az ellátandó feladatok körét, amelyet a munkáltató nem bővíthet korlátlanul; a sebességellenőrzés, forgalomellenőrzés és egyéb járőr jellegű feladatok egyértelműen nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásába, mert ez a tevékenység a baleseti helyszínélői munkától - minőségét és az ahhoz társuló felelősséget tekintve - eltérő munkafeladat végrehajtását jelenti.

[25] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perrel érintett időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett - a feladatkimutatásban tételesen megjelölt - feladatok nem a beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult. Nem annak volt jelentősége, hogy felperes munkaköri leírásában rögzítették-e a sebességmérést, forgalomellenőrzést, vagy hogy az állománytáblázat közlekedési járőr beosztásokat nem tartalmazott, hanem annak, hogy a felperes által ellátott sebességmérési, közlekedésellenőrzési, egyéb járőri jellegű feladatok a balesethelyszínélői beosztásához nem tartozhattak hozzá.

[26] A perben nem volt vitatott, hogy a perbeli időszakban felperes a beosztásához tartozó feladatok ellátása mellett, az alperes utasítása szerint szinte minden szolgálatában a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el többletfeladatként, ezért az elsőfokú bíróság helyesen a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése fennállását állapította meg.

[27] A Fővárosi Ítéltábla az 4.Kf.700.031/2024/4.számú ítéletében már állást foglalt abban, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának 2023. február 1. napi hatályú módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való

jogosultságból nem zárja ki, mert ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hsz t. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] mint speciális szabály, kiüresedne A Hsz. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítását követően a jogalkotó a megbízási díj jogintézményét megtartotta, azt a Hsz. 71. §-ában - a X. fejezetben meghatározott, a szolgálat teljesítésére vonatkozó rendelkezésektől - elkülönítetten továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy az általánoshoz képest eltérő, a korábbiakhoz viszonyítva szigorúbb feltételek szerinti elbírálást írt elő. A Hsz. 102. § (1) bekezdés b) pontja a megbízási díjjal nem azonos, annak nem feleltethető meg, ez utóbbinál a többletmunka és a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli feladatellátás nem lehet konjunktív feltétel. Erre tekintettel nem foghatott helyt az alperes érvelése sem. Az elsőfokú bíróság ebből következően azt is helyesen értékelte, hogy a felperes az érintett hónapokban jelentős többletmunkát végzett, amire tekintettel ezen időszakban is a megbízási díj megilleti.

[28] A megbízási díj mértékével összefüggésben az alperes megsértett jogszabályhelyként a Hsz. 71. § (5) bekezdésére hivatkozott és előadta, hogy a minimum díjmértéket (azaz a rendvédelmi illetményalap 50%-át) meghaladó összeget) a többletfeladat és többletterhelés nem alapozta meg, lévén, hogy a helyszínelési feladatok a felperes munkaideje kb.10%-át tették ki, e körben álláspontja szerint az indokolás a feladat bonyolultsága, a többlettudás szükségessége tekintetében elfogadhatatlan. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság részéről a felperes saját beosztása melletti többletfeladatok rendszeres és jelentős mértékére tekintettel indokolt volt a megbízási díjnak az illetményalap 100%-ában történő megállapítása. A 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése is a mérlegelendő szempontoknál a többletfeladat nagyságát, a megbízással járó többletterheket, és a helyettesített szolgálati beosztás besorolását nevesíti. Az elsőfokú bíróság mérlegelése a felperes valamennyi szolgálata tekintetében szolgálati idejének több mint felét kitevő időben elvégzett többletmunkája tekintetében nem volt okszerűtlen, ellentmondásos, vagy a megállapított tényállással ellentétes.

[29] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[30] A pervesztes alperes a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (4) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által a kifejtett érdemi munkával arányosan felszámított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[31] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a fellebbezési illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[32] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[33] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. február 11.

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke, előadó

dr. Tóth László s.k.
bíró

dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
bíró